

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie W. S.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 21 listopada 2012 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu

Okręgowego w [...] z dnia 7 sierpnia 2012 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 września 2011 r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**postanowił:
uchylić zaskarżone zarządzenie.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 7 sierpnia 2012 r. Przewodniczący Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego W. S. od wyroku tegoż sądu z dnia 20 września 2011 r., gdyż skazany wezwany na podstawie art. 120 § 2 k.p.k. do usunięcia jej braków formalnych nie uczynił tego.

Zarządzenie to zaskarżył skazany osobiście, wskazując że zostało ono wydane bez uwzględnienia faktu, iż nie jest on w stanie sfinansować wynagrodzenia adwokata z wyboru do sporządzenia i podpisania kasacji, a jego wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu nie został rozpoznany w sposób właściwy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego zasługuje na uwzględnienie.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z dnia 19 stycznia 2012 r. nie został uwzględniony wniosek skazanego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu do opracowania i wniesienia kasacji. Z uzasadnienia tego zarządzenia wynika, iż powodem tej odmowy było uznanie, że skazany nie wykazał w sposób należyty, iż zachodzą okoliczności opisane w art. 78 § 1 k.p.k., a więc że nie jest on w stanie ponieść kosztów obrony z wyboru szczególnie, iż uprzednio korzystał z pomocy obrońcy z wyboru. Kluczowym więc zagadnieniem w niniejszej sprawie niewątpliwie jest ocena trafności tej decyzji. Jakkolwiek faktycznie na decyzję o nieuwzględnieniu wniosku skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu dla potrzeb postępowania kasacyjnego nie przysługuje środek odwoławczy, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 czerwca 2012 r., utrzymując w mocy zarządzenie odmawiające przyjęcia zażalenia tego skazanego na zarządzenie wydane w tym przedmiocie, nie oznacza to jednak, że Sąd Najwyższy nie jest uprawniony do kontroli takiej decyzji na etapie rozpoznawania zażalenia skazanego na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji.

Analizując powody odmowy wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu, przede wszystkim należy wskazać, iż w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia brak jest jakiegokolwiek odniesienia się do dokumentów przedłożonych przez skazanego wskazujących na jego sytuację majątkową. Posłużenie się natomiast jedynym argumentem, iż uprzednio skazany korzystał z pomocy obrońcy z wyboru, w sytuacji gdy zarówno Sąd Rejonowy jak i Sąd Okręgowy zwolniły go od ponoszenia kosztów sądowych argumentując to właśnie trudną sytuacją finansową skazanego, wydaje się być nieuprawnione i niewystarczające. Zauważyć nadto należy, iż skazany wnosząc zażalenie na decyzję odmawiającą wyznaczenia obrońcy z urzędu, ponowił wniosek w tym zakresie oraz o zwolnienie go z kosztów sądowych, które nie zostały rozpoznane. Podejmując decyzje w tym zakresie należy mieć na uwadze całość dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym wskazujących na sytuację finansową skazanego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.